

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Tuzlanski kanton
OPĆINSKI SUD U GRAČANICI

Broj: 27 0 K 053377 23 Kv
Gračanica, 28.02.2023. godine

Općinski sud u Gračanici, u vijeću sastavljenom od sudija Selme Brkić, kao predsjednika vijeća, Sabine Hamidović i Husejina Šerbečića kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Marine Sinanovića, u krivičnom predmetu prema osumnjičenim A. H., sin H1., nastanjen u G., ulica ..., K. T., sin I. nastanjen u G., ulica ..., Dž. T., kći I. iz G., ulica ... i M. K., sin S. iz G., ulica ... zbog krivičnog djela – Protupravno lišenje slobode – iz člana 179 stav 2 u vezi sa stavom 1 Krivičnog zakona federacije Bosne i Hercegovine, a sve u vezi sa članom 31 istog Zakona (u daljem tekstu: „KZ F BiH“), osumnjičenim A. H. i Dž. T. zbog krivičnog djela „Posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga“ – iz člana 239. stav 3. KZ F BiH u vezi sa članom 31. istog Zakona, osumnjičeni M. K. zbog krivičnog djela „Posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga“ – iz člana 239. stav 3. KZ F BiH, odlučujući o žalbi branioca osumnjičenog A. H. – Mirne Alibegović, advokata iz Tuzle, žalbi branioca osumnjičenog K. T. – Binamira Šakića, uposlenika Kantonalnog zavoda za pružanje pravne pomoći Tuzla, žalbi branioca osumnjičene Dž. T. – Stjepana Čaćića, advokata iz Tuzle i žalbi branioca osumnjičenog M. K. – Faruka Huskanovića, uposlenika Kantonalnog zavoda za pružanje pravne pomoći Tuzla, izjavljenim protiv rješenja sudije za prethodni postupak Općinskog suda u Gračanici broj: 27 0 K 053377 23 Kpp od 24.02.2023. godine, a na osnovu člana 337. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: „ ZKP F BiH“), u sjednici vijeća održanoj dana 28.02.2023. godine, donio je:

R J E Š E N J E

Žalba branioca osumnjičenog A. H., Mirne Alibegović, advokata iz Tuzle od 25.02.2023. godine, branioca osumnjičenog K. T., Binamira Šakića, uposlenika Kantonalnog zavoda za pružanje pravne pomoći Tuzla od 27.02.2023.godine, branioca osumnjičene Dž. T., Stjepana Čaćića advokata iz Tuzle od 27.02.2023. godine i branioca osumnjičenog M. K., Faruka Huskanovića, uposlenika Kantonalnog zavoda za pružanje pravne pomoći Tuzla od 27.02.2023.godine, izjavljene protiv Rješenja sudije za prethodni postupak Općinskog suda u Gračanici o određivanju pritvora, broj: 27 0 K 053377 23 Kpp od 24.02.2023. godine, ODBIJAJU SE kao neosnovane.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem sudije za prethodni postupak ovog suda broj: 27 0 K 053377 23 Kpp od 24.02.2023. godine, na prijedlog Kantonalnog tužilaštva TK-a Tuzla broj: T03 0 KT 0109211 23 od 23.02.2023. godine za određivanje pritvora osumnjičenim A. H., K. T., Dž. T. i M. K., na osnovu člana 146 stav 1 tačke a) i c) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine određen je pritvor prema osumnjičenom A. H. iz G., u trajanju od mjesec dana, počev od 21.02.2023 godine (od 17,30 sati), kao dana lišenja slobode, osumnjičenoj Dž. T. iz G., u trajanju od mjesec dana, počev od 21.02.2023 godine (od 17,30

sati), kao dana lišenja slobode, osumnjičenom M. K. iz G., u trajanju od mjesec dana, počev od 21.02.2023 godine (od 17,30 sati), kao dana lišenja slobode, te osumnjičenom K. T. koji se ima računati od dana i časa lišenja slobode, na osnovu člana 146 stav 1 točka a) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, a zbog osnovane sumnje da su počinili krivično djelo – Protupravno lišenje slobode – iz člana 179. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ F BiH, za koje se po naredbi Kantonalnog tužilaštva TK-a Tuzla i sprovodi istraga.

Protiv navedenog rješenja, u zakonskom roku, advokat Mirna Alibegović, branilac osumnjičenog A. H., izjavila je žalbu, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U žalbi branilac navodi da je bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH jer rješenje uopšte ne sadrži razloge, odnosno u njemu nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, da je prilikom donošenja pobijanog rješenja, sudija za prethodni postupak Općinskog suda u Gračanici propustio je iznijeti bilo kakav stav i ocjenu dokaza koje je Kantonalno tužilaštvo Tuzlanskog kantona dostavilo uz prijedlog za određivanje mjere pritvora, broj: T03 0 KT 0109211 23 od 23.02.2023. godine. Suprotno tome, ovaj sud je izvršio doslovno kopiranje sadržaja prijedloga i isto korporiralo u rješenje Suda, bez da je izvršilo bilo kakvu ocjenu tih dokaza i posljedično tome dalo svoju stav o činjenicama koje proizilaze iz njih, čime je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH. U prilog osnovanosti ovog žalbenog navoda, ukazuje da je u Rješenju Vrhovnog suda FBiH, broj: 03 0 K 022418 22 Kž od 21.11.2022. godine o ukidanju rješenja Kantonalnog suda u Tuzli, ovaj sud utvrdio da je: „prvostepeni sud počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, obzirom da Sud prilikom donošenja rješenja nije cijenio dokaze koji su dostavljeni uz prijedlog Tužilaštva, odnosno nije iznio svoj stav o njihovoj relevantnosti i ocjenu da li iz tih dokaza proizilaze obilježja krivičnih djela koje se protiv osumnjičenih vodi istraga, nego je suprotno tome ocjena dokaza u cijelosti preuzeta iz predmetnog prijedloga Tužilaštva, čime je došlo do kršenja odredbe člana 5. stav 3. Evropske konvencije. Na strani 11. pobijanog rješenja, navodi: „Iz svih prikupljenih dokaza u toku istrage, nedvojbeno proizilazi da su osumnjičeni radnju krivičnog djela koje im se predmetnom naredbom stavlja na teret počinili u kući u kojoj stanuje oštećeni (...), da su nastavili sa vršenjem na drugoj lokaciji, (...) kojom prilikom su koristili razne predmete za nanošenje povreda i vezanje.“ Sud je ovakvim zaključivanjem (nedvojbeno dokazanost već u istrazi) prejudicirao ishod samog krivičnog postupka, te time načinio povredu člana 3. stav 1. ZKP FBiH, kojom je propisano da se „svako smatra nevinim za krivično djelo dok se pravomoćnom presudom suda ne utvrdi njegova krivnja“, te povredu člana 6. stav 2. Evropske konvencije, kojom je propisano da „svako ko je optužen za krivično djelo, smatrat će se nevinim, dok se njegova krivica ne dokaže u skladu sa zakonom“, kao i povredu člana 14. stav 2. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima, koji glasi da „svako ko je optužen za krivično djelo, ima pravo da se smatra nevinim, dok se njegova krivica ne dokaže na osnovu zakona.“ U tom smislu, odbrana je ukazala i na stav Evropskog suda za ljudska prava u predmetu Barbera, Massegue i Jabardo protiv Španije, kao i na stav o navedenom pitanju Vrhovnog suda FBiH. Nadalje, branilac navodi da je propust suda da odluči o prigovoru odbrane (vještačenje), jer iako je u svom izjašnjenju na ročištu povodom prijedloga za određivanje mjere pritvora odbrana istaknut prigovor zakonitosti dokaza koji se odnose na postupanje vještaka i sačinjavanje dokaza na okolnosti nastalih tjelesnih povreda kao posljedice krivičnog djela koje se osumnjičenima naredbom o sprovođenju

istrage stavlja na teret, sud je u cjelosti propustio odlučiti o ovom prigovoru, čime je došlo do bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka d) ZKP FBiH. Povodom ovog pitanja, svoj stav je ponovo zauzeo Vrhovni sud FBiH i to u svom rješenju broj: 03 0 K 022418 22 Kž od 21.11.2022. godine. Bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka i) ZKP FBiH jer se rješenje zasniva na dokazu na kome se po odredbama ovog zakona ne može zasnivati – nezakonit dokaz, jer je sačinjen zapisnik o saslušanju vještaka umjesto nalaza i mišljenja. Na strani 4. pobijanog rješenja, navodi se da je Sud, između ostalog, svoju odluku zasnovao i na „Zapisniku o saslušanju svjedoka – vještaka sudske medicine prof. dr. Zdenka Cihlarža od 23.02.2023. godine“. Iako je odbrani uskraćeno pravo na uvid u sve dokaze koji su uz prijedlog za određivanje mjere pritvora dostavljeni Sudu, te nije poznat sadržaj ovog zapisnika, iz odredbi člana 109. ZKP FBiH, proizilazi da nakon naredbe za vještačenje koju izda sud ili tužitelj, vještak sačinjava nalaz i mišljenje koje dostavlja tužitelju, a ne daje iskaz, niti se o njegovom saslušavanju sačinjava zapisnik. U tom pravcu, odredbom člana 115. ZKP FBiH: „Vještak dostavlja nalaz i mišljenje, kao i radni materijal, skice i zabilješke organu koji ga je odredio.“ Osim toga, iz liste dokaza koju je Sud na strani 4. pobrojao, proizilazi da Kantonalno tužilaštvo Tuzlanskog Kantona uopšte nije ni zatražilo vještačenje tjelesnih povreda koje su nastale kod oštećenog, pa ne postoji ni pravni osnov za izjašnjenje vještaka Zdenke Cihlarža. Takvu činjenicu bilo je neophodno utvrditi budući da isto predstavlja bitno obilježje krivičnog djela Protupravno lišenje slobode iz člana 179. stav 2. Krivičnog zakona FBiH, a koje djelo predstavlja kvalifikovani oblik izvršenja krivičnog djela iz stava 1. ove odredbe, a koji u sebi sadrži upravo obilježje da je osobi koja je protupravno lišena slobode zbog toga teško narušeno zdravlje ili su nastupile druge teške posljedice. Branilac u žalbi navodi da nezakonitost naredbe za pretresanje Općinskog suda u Gračanici, broj: 27 0 K 053377 23 Kpp od 21.02.2023. godine je ne sadrži osnov sumnje. Dana 21.02.2023. godine, sudija za prethodni postupak Općinskog suda u Gračanici donio je naredbu za pretresanje, broj: 27 0 K 053377 23 Kpp, kojom se naređuje pretresanje kuće i pomoćnih objekata i dvorišta vlasništvo H. A., kao i vikend kuće i dvorišta, vlasništvo M. S., pretresanja pokretnih stvari – putničkih motornih vozila koje koristi H. A., te pretresanje osobe H. A.. Suprotno ovoj sudskoj naredbi, ovlaštena službena lica su bez pravnog osnova izvršili pretresanje kuće koja je u vlasništvu H. H1., a koji ni na koji način nije bio obuhvaćen predmetnom naredbom. Prilikom takvog nezakonitog pretresa, u šupi u sklopu kuće u vlasništvu H. H1., pronađene su dvije vazdušne puške, pa Sud pogrešno na strani 8, pobijanog rješenja zaključuje da je ovo oružje pronađeno i privremeno oduzeto od strane H. A., a koja okolnost bi bila poznata i Kantonalnom tužilaštvu da su prije predlaganja pretresanja, najprije utvrdili koji objekat je u čijem vlasništvu i u odnosu na koje i čije objekte imaju sudsku naredbu za pretresanje. Osim toga, predmetna naredba niti u jednom svom dijelu ne sadrži minimum konkretizacije razloga koji ukazuju na to da postoji vjerovatnost da će se kod osumnjičenog H. A. pronaći neko (učinitelj ili saučesnik) ili nešto (tragovi krivičnog djela ili predmeti važni za postupak), a što jasno proizilazi iz sadržaja procesnih odredbi i predstavlja garanciju opravdanosti izdavanja naredbe za pretres. U tom pravcu, ukazuje na odluku Ustavnog suda BiH, u apelaciji broj: AP-2120/09 od 25. maja 2012. godine: „Polazeći od sadržaja člana 51. ZKP-a, Ustavni sud je istakao da je razlog, odnosno osnov za izdavanje naredbe osnov za sumnju da će se nešto ili neko pronaći, što znači da se prilikom izdavanja naredbe o pretresanju sud ne bavi postojanjem osnova sumnje da je počinjeno krivično djelo. Osnovi sumnje da je počinjeno krivično djelo su u „nadležnosti“ Tužiteljstva i to je conditio sine qua

non zahtjeva za izdavanje naredbe. Ustavni sud je dalje istakao da se prilikom donošenja naredbe za pretresanje sud ne upušta u osnov sumnje da je počinjeno krivično djelo, ali mora da utvrdi dovoljno osnova za sumnju da se kod lica koja se pretresaju nalaze određene stvari, tragovi ili lica. Kako bi izdao naredbu za pretres, sud mora imati još veći stepen sumnje da će se pretresom nešto ili neko pronaći od osnova sumnje da je počinjeno krivično djelo. Razlog što sud odlučuje, odnosno donosi naredbu za pretres, kao i razlog ovog „većeg stepena sumnje“, u istrazi je, prema mišljenju Ustavnog suda, upravo da se zaštite dom, privatnost i porodični život lica na koja se naredba odnosi. Dakle, naredba koja djeluje prema određenim licima mora da sadrži minimum konkretnog obrazloženja koji se ogleda u vjerovatnosti da će se nešto ili neko pronaći, a što jasno proizlazi iz sadržaja odredbi čl. 51, 54. i 57. ZKP-a. Ustavni sud je naglasio da je svjestan činjenice da se u fazi istrage, koja je vrlo osjetljiva i tajna, ne trebaju predočiti činjenice ili dokazi kojima bi se ugrozilo vođenje postupka. Međutim, nakon što se izvrši pretres nema više „tajnosti“, te zbog toga u ovoj fazi postupka jedini garant zaštite ljudskih prava upravo je ocjena suda o vjerovatnosti da će nešto naći, odnosno uvjerenje suda da je pretres opravdan (član 57. ZKP-a), a to „uvjerenje“ suda bi trebalo biti poznato i licu na koje se naredba odnosi. Ustavni sud u konkretnom predmetu od Suda BiH nije dobio uvjerenje da je imao dovoljno osnova za sumnju da će pretresom pronaći nešto ili nekog jer se Sud BiH samo poziva na osnove sumnje da je apelant počinio krivično djelo. Naime, iz naredbe proizlaze osnovi sumnje da je počinjeno krivično djelo i naredbom je jasno određen „cilj“ naredbe – pronalazjenje i oduzimanje predmeta koji potiču ili se mogu dovesti u vezu s izvršenjem krivičnog djela i tragova krivičnog djela, ali naredbi nedostaje „suština naredbe“, odnosno nedostaje joj „konkretizacija“, dovoljno osnova za sumnju da se kod apelanta nalaze tragovi krivičnog djela ili predmeti važni za postupak. Osnovi sumnje da je počinjeno krivično djelo ne podrazumijevaju a priori vjerovatnost pronalaska predmeta i tragova krivičnog djela, već se ta „vjerovatnost“ mora specificirati u naredbi suda. Ova dva pojma suštinski i jezički su bitno različita i sud ne može po automatizmu, ako ima osnova za sumnju da je počinjeno krivično djelo, dopustiti naredbu za pretres. Ustavni sud je zaključio da u konkretnom slučaju postupak izdavanja naredbe za pretres apelanta i njegovog stana, odnosno kuće i ostalog, kako je navedeno naredbom Suda BiH, nije zadovoljio kriterij „miješanja u skladu sa zakonom“ iz člana II/3.f) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 8. Evropske konvencije“, pa smatra da postoji kršenje prava iz člana II/3.f) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 8. Evropske konvencije zbog toga što naredba Suda BiH za pretres nije sadržavala minimum konkretizacije razloga koji ukazuju na to da postoji vjerovatnost da će se kod apelanta pronaći neko (učinitelj ili saučesnik) ili nešto (tragovi krivičnog djela ili predmeti važni za postupak), a što jasno proizlazi iz sadržaja odredbi ZKP-a i predstavlja garanciju opravdanosti izdavanja naredbe za pretres. Iz navedenih razloga, smatra da je nezakonita i naredba Općinskog suda u Gračanici na temelju koje je Sud, inter alia, donio pobijanu odluku, a korištenjem ovog zakona prilikom donošenja pobijane odluke, učinjena je bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka i) ZKP FBiH. Branilac je žalbi naveo da polazeći od činjenice da Sud nije ni utvrđivao činjenično stanje kao podlogu za donošenje pobijane odluke, nego je takve navode samo preuzeo iz prijedloga Tužilaštva, to je nepostojanje nalaza i mišljenja o povredama oštećenog uticalo i na činjenicu da je činjenično stanje ostalo nepotpuno utvrđeno, a kada se u obzir uzmu pogrešni navodi tužilaštva o vlasništvu objekata koji su pretresani, pri čemu ne postoji niti jedan dokaz (niti je on naveden u rješenju) da je korisnik pretresanih vikendica na kojima nije pronađeno ništa upravo A. H., to je

činjenično stanje utvrđeno i na pogrešan način. Osim toga, utvrđujući postojanje posebnog pritvorskog razloga iz člana 146. stav 1. tačka c) ZKP FBiH, Općinski sud se pozvao isključivo na raniju osuđivanost osumnjičenog, a koja okolnost, sama po sebi, nije dovoljna za donošenje zaključka o neophodnosti određivanja, odnosno produženja mjere pritvora, te je ukazala na odluku Ustavnog suda BiH. Međutim, imajući u vidu veliki broj bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, među kojima je i ona koja se manifestira u činjenici da se donošenje rješenja o određivanju mjere pritvora ograničava na „copy/paste“ prijedloga, pobijano rješenje je potrebno ukinuti i predmet vratiti sudiji za prethodni postupak na ponovno odlučivanje, kada će, nakon što se povrede postupka otklone, Sud biti u mogućnosti i da utvrdi činjenično stanje na pravilan i potpun način. Zbog svega naprijed navedenog predložila je da vanpretresno vijeće Općinskog suda u Gračanici žalbu uvaži, pobijano rješenje preinači i prema osumnjičenom ukine mjeru pritvora i odredi mjere zabrane iz člana 140. i 140.a ZKP FBiH ili alternativno da pobijano rješenje ukine i predmet vrati na ponovno odlučivanje

Protiv navedenog rješenja, u zakonskom roku, Binamir Šakić, uposlenik kantonalnog zavoda za pružanje pravne pomoći Tuzla, branilac osumnjičenog K. T., izjavio je žalbu, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U žalbi branilac navodi da odbrana smatra da nisu ispunjeni opći uslovi za određivanje pritvora jer ne postoje elementi bića krivičnog djela iz člana 179. stav 2. jer lišenje slobode nije trajalo duže od 30 dana, nije učinjeno na okrutan način i nema dokaza da je za oštećenog kao rezultat lišenje slobode teško narušeno zdravstveno stanje ili da su nastupile teške posljedice. Odbrana smatra da nisu ispunjeni ni posebni uslovi u konkretnom slučaju za određivanje pritvora u odnosu na osumnjičenog K. T., te je mišljenja da je KT TK predložilo pritvor zbog osnova sumnje da je osumnjičeni počinio krivično djelo „Protupravno lišavanje slobode“ iz člana 179. stav 2 u vezi sa stavom 1 KZ F BiH, a sve u vezi sa članom 31. istog Zakona iz razloga propisanih u članu 146. stav 1. tačka a) ZKP-a FBiH. U pobijanom rješenju sud navodi da je za T. K. raspisana operativna potraga. U prijedlogu KTTK nigdje nijednom rečenicom ne navodi se kao dokaz da je za T. K. raspisana operativna potraga. KTTK nije u pobijanom prijedlogu predložilo dokaz da je za T. K. raspisana operativna potraga nego jedini dokaz koji je dostavljen u prijedlogu je navedena dostavnica o uručenju poziva T. K. koji je zaprimila njegova majka T. M.. Istražni organi a što proizilazi iz prijedloga KTTK nije provelo operativna saznanja na terenu gdje osumnjičeni boravi, odnosno nije vidljivo da li su izašli na teren, obavili razgovor sa bilo kojim stanovnikom tog mjesta, da li je i kada osumnjičeni boravio na navedenoj adresi. Sa aspekta teorije moguće je da poslije izvršenja svakog krivičnog djela može se pretpostaviti da će optuženi nastojati da se izbjegne organima krivičnog postupka, ali ta pretpostavka ne može biti razlog za određivanje pritvora. Organ krivičnog postupka mora otkriti i navesti određene činjenice vezane za ponašanje optuženog prije ili poslije izvršenja krivičnog djela ili nakon pokretanja krivičnog postupka na osnovu kojih se može nedvojbeno zaključiti da će optuženi pobjeći. U pobijanom rješenju sud prema mišljenju odbrane nije naveo niti detaljno obrazložio nijednu u praksi konkretnu okolnost poput dokaza i činjenica da je optuženi zaista u bjekstvu, da nema prebivalište ili boravište, da stalno mijenja adresu, da je dao krive podatke o boravištu ako je za optuženim bila raspisana potjernica. Uzimajući u obzir naprijed navedeno odbrana je mišljenja da u konkretnom slučaju ne postoji ni posebni uslovi za određivanje pritvora. Odbrana je mišljenja da je prije određivanja pritvora bilo neophodno sprovesti sve predviđene mjere i

aktivnosti u potpunosti propisane pravilima i procedurama kao i utvrditi sve činjenice i isključiti druge mogućnosti pa tek onda kada se sa sigurnošću utvrdi da je optuženi u bjekstvu pokrenuti postupak za određivanje mjera pritvora kao jedne od najtežih propisanih mjera. Odbrana je stava da pobijano rješenje ne sadrži zakonske razloga o odlučnim činjenicama na osnovu kojih je određen pritvor, a naročito da ne postoje opći i posebni uvjeti u odnosu na mog branjenika, i donijeto je uz bitne povrede odredaba krivičnog postupka i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja te na osnovu člana 337. stav 3 ZKPFBiH predlaže da vijeće krivičnog odjeljenja tog suda uvaži žalbu, preinači rješenje sudije za prethodni postupak Općinskog suda u Gračanici, tako što će pobijano rješenje i predmet uputiti na ponovno odlučivanje.

Protiv navedenog rješenja, u zakonskom roku, branilac Stjepan Ćaćić, advokat iz Tuzle branilac osumnjičene Dž. T. izjavio je žalbu zbog bitne povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k ZKP F BiH i zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja iz člana 314. ZKP F BiH. Branilac u žalbi navodi da odbrana smatra da je rješenje doneseno na osnovu pogrešno i nepotpuno utvrđenog stanja, te da nije ispunjen opći uvjet za određivanje pritvora. Analizom prikupljenih dokaza nije se mogao izvesti zaključak o postojanju osnovane sumnje, da je osumnjičena Dž. T. počinila krivično djelo-protupravno lišenje slobode iz člana 179 stav 2. u vezi sa stavom 1. i članom 31. KZFBiH. Naime, analizom dokaza koje je tužiteljstvo dostavilo uz prijedlog za određivanje pritvora, vidljivo je da osumnjičena nije učestvovala u učinjenju krivičnog djela niti je preduzimala šta drugo čime je na odlučujući način doprinijela učinjenju krivičnog djela. Iz iskaza oštećenog J. S. proizilazi da ga osumnjičena nije tukla, nije upućivala prijetnje niti je preduzela bilo koju radnju u cilju protupravnog lišenja slobode oštećenog i nanošenja ozljeda istom. Sama činjenica da je osumnjičena bila u društvu nije dovoljna za izvođenje zaključka da je svjesna da zajednički djeluje sa ostalim osumnjičenima i da prihvata posljedice. Obzirom da se iz provedenih dokaza naročito iskaza oštećenog ne može izvesti zaključak o postojanju visokog stepena osnovane sumnje da je osumnjičena Dž. T bila svjesna da zajednički djeluje sa ostalim osumnjičenima i da prihvata posljedice, a kako se za krivično djelo Posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga iz člana 239. stav 3. KZFBiH ne može izreći kazna zatvora u trajanju od tri godine ili teža, to i nije ispunjen opći uvjet za određivanje pritvora. Po mišljenju odbrane nisu ispunjeni ni posebni uvjeti za produženje pritvora po članu 146. stav 1. tačka c. ZKP F BiH. Osumnjičena do sada nije nikada osuđivana a iz iskaza oštećenog S. J. proizilazi da ga osumnjičena nije tukla, nije upućivala prijetnje niti je preduzela bilo koju radnju u cilju protupravnog lišenja slobode oštećenog i nanošenja ozljeda istom pa se ne može izvesti zaključak da je ova osumnjičena prilikom izvršenja krivičnog djela iskazala brutalnost i upornost zbog čega u odnosu na ovu osumnjičenu ne postoje naročite okolnosti koje opravdavaju bojazan da će ista boravkom na slobodi ponoviti krivično djelo. Odbrana smatra da nije bilo nužno i neophodno da se prema osumnjičenoj odredi mjera pritvora jer se ista svrha može postići i sa izricanjem mjera zabrane napuštanja boravišta uz obavezu da se osumnjičena dva puta sedmično javlja u nadležnu policijsku stanicu. Sud nije dao valjane razloge zašto se predloženim mjerama zabrane koje je odbrana predložila na ročištu za određivanje pritvora ne bi mogla ostvariti svrha koja se ostvaruje pritvorom što je po mišljenju odbrane od strane suda učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka jer pobijano rješenje ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama. Predlaže da vijeće usvoji žalbu, pobijano rješenje ukine i predmet vrati na ponovno odlučivanje.

Protiv navedenog rješenja, u zakonskom roku, Faruk Huskanović, uposlenik kantonalnog zavoda za pružanje pravne pomoći Tuzla, branilac osumnjičenog M. K., izjavio je žalbu, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U žalbi branilac navodi da apsolutno ne postoji nijedan dokaz u spisu na osnovu kojeg je sud mogao na siguran i nesumnjiv način utvrditi da postoji osnovana sumnja a sve zbog činjenice što se iz prezentiranih dokaza a naročito iz iskaza svjedoka oštećenog S. J. i svjedoka T. S. ne može van svake razumne sumnje utvrditi da li je osumnjičeni M. K. uopšte bio na mjestu događaja te da li je eventualno preduzimaao bilo kakve radnje prema oštećenom zbog čega odbrana i smatra da u konkretnom slučaju u odnosu na osumnjičenog M. K. nema bitnih elemenata krivičnog djela koje mu se stavlja u tački 1. Prijedloga za određivanje mjere pritvora, zbog čega odbrana smatra da su svi prikupljeni dokazi od strane KT TK u ovoj fazi postupka hipotetičke prirode te da je na taj način došlo do bitne povrede krivičnog postupka iz člana 312. ZKP F BiH. Isto tako smatra da u tački 2. Prijedloga za određivanje mjere pritvora nema osnova za određivanje mjere pritvora jer se radi o krivičnom djelu iz člana 239. stav 3. za koje je propisana kazna zatvora do jedne godine. Pored toga, u prijedlogu se navodi da je dana 21.02.2023. godine osumnjičeni neovlašteno kod sebe posjedovao jednu digitalnu vagu sive boje, na kojoj se nalazila bijel praškasta materija, a koja praškasta materija u sebi sadrži amfetamin, međutim provjerom kroz materijalne dokaze odbrana zaključuje da se ne radi o preciznoj vagi koja je uobičajena za mjerenje droge, nego se radi o digitalnoj vagi koja uopšte nije podobna za tu vrstu mjerenja. Zbog svega naprijed navedenog smatra da u konkretnom slučaju u ovoj fazi postupka ne postoji osnovana sumnja kao viši stepen sumnje, kao opći uslov za određivanje mjere pritvora osumnjičenom zbog čega i smatra da je pobijano rješenje neosnovano i nezakonito. Branilac navodi da u konkretnom slučaju ne postoje ni posebni uslovi za određivanje mjere pritvora iz člana 146. stav 1. tačka c. ZKP F BiH iz razloga što osumnjičeni do sada nije evidentiran kao izvršilac bilo kakvih prekršaja i krivičnih djela niti je osuđivan zbog čega i ne postoji nikakva ozbiljna prijetnja da će nastaviti sa izvršenjem krivičnih djela zbog čega i nema mjesta konstataciji pobijanog rješenja da postoji iteracijska opasnost na strani osumnjičenog pa kako se radi o veoma mladoj osobi starosti dvadeset godina to smatra da u konkretnom slučaju nema opravdane bojazni da će osumnjičeni nastaviti sa vršenjem krivičnih djela. Sud se u pogledu osoba lišenih slobode kod određivanja mjere pritvora ne može oslanjati na pretpostavke i tvrdnje svjedoka „in abstracto“ odnosno u konkretnom slučaju moraju postojati konkretne činjenične okolnosti koje će podržavati tvrdnju podnosioca prijedloga za određivanje mjere pritvora i odluku suda a toga u pobijanom rješenju po mišljenju odbrane nema pa predlaže da vijeće žalbu usvoji i ukine pritvor osumnjičenom M. K. ukidanjem predmetnog rešenja.

Ispitujući rješenje sudije za prethodni postupak u dijelu koji se žalbama branilaca osumnjičenih pobija, a u vezi sa istaknutim žalbenim prigovorima, vijeće je odlučilo kao u izreci ovog rješenja iz slijedećih razloga:

Vijeće ovog suda cijeni neosnovanim žalbene navode branilaca osumnjičenih u kojima ističu da ne postoje opći i posebni uvjeti za određivanje pritvora iz člana 146. stav 1. tačka c) ZKP F BiH, odnosno da ne postoji osnovana sumnja da su osumnjičeni počinili krivično djelo koje im se stavlja na teret prijedlogom Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona za određivanje pritvora i zbog kojeg im je pobijanim rješenjem sudije za prethodni postupak ovog suda pritvor određen, niti da postoje naročite okolnosti koje

opravdavaju bojazan da će osumnjičeni ponoviti krivično djelo, a za koje krivično djelo se može izreći kazna zatvora od tri godine ili teža kazna.

Osnovana sumnja da su osumnjičeni A. H., K. T., Dž. T. i M. K. počinili krivično djelo – Protupravno lišenje slobode – iz člana 179. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ F BiH, osumnjičeni A. H. i Dž. T. krivično djelo „Posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga“ – iz člana 239. stav 3. KZ F BiH u vezi sa članom 31. istog Zakona, osumnjičeni M. K. krivično djelo „Posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga“ – iz člana 239. stav 3. KZ F BiH, kako to pravilno zaključuje sudija za prethodni postupak, proizilazi iz prikupljene dokumentacije i dokaza koji se nalaze u spisu ovog suda broj: 27 0 K 053377 23 Kpp, čime je ispunjen opći uvjet da se može odrediti pritvor po odredbama stava 1. člana 146. ZKP F BiH.

Vijeće cijeni da osnovana sumnja da su osumnjičeni počinili navedeno krivično djelo nedvojbeno proizilazi iz prikupljene dokumentacije i dokaza, koje je uz prijedlog za određivanje pritvora osumnjičenim, Kantonalno tužilaštvo Tuzlanskog kantona dostavilo i uložilo u spis i to: Izvještaja o izvršenom krivičnom djelu Uprave policije, Sektor kriminalističke policije Tuzla broj: 08-06/3-1-03.3-1013/23 od 22.02.2023.godine, Službene zabilješka PS Gračanica oo prijemu prijave putem telefona od 20.02.2023.godine, Zapisnika o saslušanju svjedoka S. T. sačinjen u prostorijama PU Gračanica od 20.02.2023. godine, Zapisnika o saslušanju svjedoka J. S. sačinjen u prostorijama PU Gračanica od 20.02.2023. godine i 21.02.2023.godine, Zapisnika o saslušanju svjedoka Dž. S. sačinjen u prostorijama PU Gračanica od 20.02.2023. godine, Zapisnika o saslušanju svjedoka B. H. sačinjen u prostorijama PU Gračanica od 21.02.2023. godine, Zapisnika o saslušanju svjedoka B. V. sačinjen u prostorijama PU Gračanica od 21.02.2023. godine, Karton vozila ..., Naredbe Kantonalnog tužilaštva TK od 21.02.2023.godine za tjelesni pregled oštećenog J. S., Nalaza Hitne pomoći JZU Dom zdravlja Gračanica na ime J. S. od 20.02.2023.godine u 18,58 sati, Nalaza i mišljenja JZU Opća bolnica Dr. Mustafa Beganović Gračanica na ime J. S. od 20.02.2023.godine u 20,20 sati, Specijalističkog nalaz JZU UKC Tuzla, Klinika za plastičnu i maksilofacijalnu hirurgiju na ime J. S. od 21.02.2023.godine, Specijalističkog nalaz JZU UKC Tuzla, Klinika za ortopediju i traumatologiju na ime J. S. od 21.02.2023.godine, Specijalističkog nalaz JZU UKC Tuzla, Klinika za hirurgiju na ime J. S. od 21.02.2023.godine, Zapisnika Uprave policije, Sektor kriminalističke policije Tuzla o ispitivanju osumnjičenog H. A. od 22.02.2023.godine, Zapisnika Uprave policije, Sektor kriminalističke policije Tuzla o ispitivanju osumnjičenog T. Dž. od 22.02.2023.godine, Zapisnika Uprave policije, Sektor kriminalističke policije Tuzla o ispitivanju osumnjičenog K. M. od 22.02.2023.godine, Izvoda iz kaznene evidencije PU Gračanica na ime H. A. od 21.02.2023.godine, Izvoda iz kaznene evidencije PU Gračanica na ime T. Dž. od 21.02.2023.godine, Izvoda iz kaznene evidencije PU Tuzla na ime T. K. od 21.02.2023.godine, Izvoda iz kaznene evidencije PU Gračanica na ime K. M. od 22.02.2023.godine, Izvještaja o izvršenom pretresanju osobe T. Dž. bez naredbe PU Gračanica od 21.02.2023.godine, Zapisnika o pretresanju osobe PU Gračanica broj: 08-06/11-1-24/23 od 21.02.2023.godine, Potvrde o privremenom oduzimanju predmeta PU Gračanica broj: 08-06/11-1-18/23 od 21.02.2023.godine uz Foto-dokumentaciju, Službene zabilješke PU Gračanica od 21.02.2023.godine uz Zapisnik o uviđaju PS Gračanica od 21.02.2023.godine sa Foto-dokumentacijom od 21.02.2023.godine, Naredbe Općinskog suda u Gračanici broj 27 0 K 053346 23 Kpp od 21.02.2023.godine uz Izvještaj Uprave policije, Sektor kriminalističke policije Tuzla o realizaciji naredbe o izvršenom pretresu stambenih i drugih prostorija čiji korisnici su H. A. i mlđb.I. J., te o izvršenom pretresanju osoba H. A. i mlđb.I. J. uz Zapisnike

o izvršenom pretresanju osobe i Potvrde o privremenom oduzimanju predmeta, sve od 21.02.2023.godine, Naredbe Općinskog suda u Gračanici broj 27 0 K 053347 23 Kpp od 21.02.2023.godine uz Izvještaj Uprave policije, Sektor kriminalističke policije Tuzla o realizaciji naredbe o izvršenom pretresu stambenih i drugih prostorija čiji korisnici su T. K. i T. Dž., te o izvršenom pretresanju osoba T. Dž. uz Zapisnik o izvršenom pretresanju osobe i Potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta, sve od 21.02.2023.godine, Naredbe Općinskog suda u Gračanici broj 27 0 K 053348 23 Kpp od 21.02.2023.godine uz Izvještaj Uprave policije, Sektor kriminalističke policije Tuzla o realizaciji naredbe o izvršenom pretresu stambenih i drugih prostorija čiji korisnik je K. M., te o izvršenom pretresanju osobe K. M. uz Zapisnik o izvršenom pretresanju osobe i Potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta, sve od 21.02.2023.godine, Naredbe Općinskog suda u Gračanici broj 27 0 K 053346 23 Kpp od 22.02.2023.godine o stavljanju pod nadzor privremeno oduzetih predmeta, Naredbe Općinskog suda u Gračanici broj 27 0 K 053347 23 Kpp od 22.02.2023.godine o stavljanju pod nadzor privremeno oduzetih predmeta, Naredbe Općinskog suda u Gračanici broj 27 0 K 053348 23 Kpp od 22.02.2023.godine o stavljanju pod nadzor privremeno oduzetih predmeta, Naredbe Kantonalnog tužilaštva TK za hemijsko vještačenje od 23.02.2023.godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka -vještaka sudske medicine prof dr Zdenka Cihlarž od 23.02.2023. godine, Naredbe Kantonalnog tužilaštva TK za hemijsko vještačenje od 23.02.2023.godine, uz predmete vještačenja koji su vraćeni od Uprave policije Odsjek za kriminalističku tehniku, forenziku i KDZ Tuzla, jer vještak Hajdarević Šahin nije u mogućnosti izvršiti traženo vještačenje, Naredbe Općinskog suda Gračanica broj 27 0 K 053361 23 Kpp od 23.02.2023. godine o stavljanju pod nadzor Kantonalnog tužilaštva privremeno oduzetih predmeta uz predmete naznačene u istoj, Foto-dokumentacija vezano za izvršen pretres kuće i pomoćnih prostorija koje koristi H. A., Službenih zabilješki PU Gračanica Odjeljenje kriminalističke policije broj:08-06/11-1-03.3-1197/23 od 23.02.2023. godine i dostavnice o uručanju poziva na ime T. K. od 23.02.2023. godine, koji poziv je zaprimila majka T. M., Naredbe Kantonalnog tužilaštva o preuzimanju lica lišenih slobode od 22.02.2023. godine, Zapisnik o uviđaju PU Gračanica sa priložima od 23.02.2023. godine, te ostalih materijalnih dokaza i predmeta koji se nalaze u spisu.

Iz iskaza svjedoka oštećenog S. J. proizilazi da je dana 20.02.2023. godine dok je spavao sa suprugom u kući gdje stanuje H. B. sa svojom suprugom, nepozvan ušao I. J., zatim A. H. sa pištoljem u ruci koji je na sebi imao prigušivač, pa K. T., da je krenuo da ustane, ali mu je K. rekao "lezi, lezi" te ga udario rukom u predjelu glave na kojoj je bila rukavica sa zaštitnim čepovima, nakon čega mu je A. H. govorio da ustane i da se spremi i da krene s njima, jer nije prethodnu noć došao da sjedi s njim kad su ga zvali. Prilikom izlaska iz kuće, rekao mu je da nema mjesta u njegovom autu BMW, otvorio zadnji prtljažnik i rekao mu da uđe unutra. Osim njih trojice, u auto su ušli još Dž. i NN lice mršavo za koje ne zna kako se zove ali mu je poznato. Vožnja je trajala oko 30-tak minuta i kada se vozilo zaustavilo, A. je otvorio prtljažnik i rekao mu da izađe. Potom je A. uzeo španer, svezao mu oko nogu, a prethodno mu naredio da skine gornji dio odjeće. Prebacili su taj kaiš preko grane na drvetu, a noga jedna koja mu je bila svezana je bila ka gore, a glava ka tlu. Dalje navodi da ga je K. tukao drvenim štapom da je visio je možda nekih 10-tak minuta, te je A. rekao da ga odvežu. Molio je da mu daju vode da se napije, te je vodu i dobio. To fizičko maltretiranje je trajalo nekih pola sata, poslije toga dok je ležao na zemlji J. I. izvadio je pištolj s prigušivačem, a taj pištolj je korišten i kad su došli u kuću kojeg je A. imao kod sebe. J. I. je ispalio iz tog

pištolja jedan metak njemu kraj glave u zemlju. K. dok je držao španer malo malo povuče to uže koje mu je bilo vezano za nogu da padne, te kada padne na zemlju tukli su ga naizmjenično K., A. i J. I., dok ga Dž. i to muško lice nisu tukli. K. ga je tukao nogama i bokserima na podu, dok ga je A. udarao po nogama zajedno s J.. Nakon toga A. je rekao da ga puste. Nakon toga su ga odvezali i rekli mu da bježi, pa je uspio uzeti samo duksericu. Mjesto gdje je bio je šuma pored nekog puta, a kada su ga pustili prošao je kroz neku šumu kako bi se dokopao do nekih kuća, misli da je došao do Gornje Lohinje a potom se uputio ka gradu. Došao je do kuće S. Dž., te tražio nešto odjeće i vode, pa mu je S. dao trenerku donji dio nakon čega je došao do svoje kuće oko 10,30 sati. Rekao je supruzi T. da mu da nešto odjeće i da legne, nije htio na hitnu. Odspravao je malo i poslije 16,00 sati dok je jeo u kuću ponovo ulazi J. I. i A. H. i Dž. T.. Sjeli su za stol gdje je sjedio, pitali su gdje je H., a to je shvatio kao provokaciju. U međuvremenu došao je K. T., pa je ustao i otišao u drugu sobu. U međuvremenu je došla i V., žena od H. s posla. Čuo je da Dž. priča sa T., a nakon toga ušao J. i pita ga gdje ode T.. J. mu je rekao ako bude T. pobjegla da zna šta ga slijedi. Molio je V. i H. da ako bi ga napali da ga brane, da zaštite njega i njegovu porodicu. Istakao je da ova situacija što mu se desila kada su ga kidnapovali i pretukli nije prvi put da mu se to desi, da se dešavalo i prije, i to u oktobru mjesecu prošle godine, gdje je bio kidnapovan od strane navedenih osoba iz kuće u kojoj je prethodno stanovao u naselju Drijenča u kući Š. M., da su ga i tada utovarili u vozilo i odvezli na vikendicu koja se nalazi u blizini A. kuće u naselju S. gdje je bio vezan, udaran raznim predmetima 24 sata, a sve iz razloga što je odbijao da radi za njih.

Iz iskaza svjedoka T. S. proizilazi da živi u vanbračnoj zajednici sa S. J. već tri godine s kojim imam malodobnu kćerku. Nakon što je S. izašao iz zatvora par noći su se snalazili za smještaj, a potom je u gradu sreća V. B. koja je ponudila da stanuju kod nje i njenog supruga H.. Dana 19.02.2023. godine dok su se navečer nalazili u kuću, T., beba i V. , kao i H., oko 21 sati navečer na vrata je došao sa vozilom BMW, crne boje A. H., K. T. i J. I.. V. im je otvorila vrata, a njih trojica su ušli u kuću. Kada su ušli A. je pitao da li se u kući nalazi S.. Kada je čula A. glas, pobjegla je i sakrila se u kući i od straha se upišala. V. je rekla da S. nije tu, a zatim je A. pitao da li je tu ostatak porodice misleći na nju i bebū. Onda su ušli u kuću ne čekajući odgovor, te je pronašli A. joj je rekao da je neće dirat, a nakon 15-ak minuta su otišli, ništa više ne govoreći. S. nije bilo kući do ujutro do 04. sata, kada je došao. Kada je došao ujutro rekla mu je ko je dolazio, i legli su spavati. Dana 20.02.2023. godine u jutarnjim satima negdje oko 07,00 sati, kada se probudila, otvorila oči vidjela je iznad sebe uperen pištolj u njenu glavu od strane A. H., koji joj je rekao „pst” iza njega je bio K. T., I. J., i još jedno lice koje ne zna po imenu, ali poznaje ga iz viđenja da je iz Gračanice, starosti 30 do 35 godina, nizak mršav, sa malo kose i brade, tamnoput. K. T. je rekao „jeste slatki” te je S. svom snagom dok je lezao udari pesnicom u glavu. Onda je S. A. pitao zašto ga sinoć nije mogao naći. S. je rekao da ne zna, da je bio u gradu i kretao se po gradu. Nakon toga A. je rekao da se S. spremi i da krene s njima. S. se obukao i izašao sa njima. Nakon nekih 2 sata, oko 10,00 sati na vratima se pojavio S., sa krvavim usnama, otocima ispod očiju, sa modricama po tijelu, nije bio u svojoj garderobi, imao je na sebi neku trenerku donji dio koja nije njegova, i sa čarapama bez obuće. Sav je bio modar, rekao joj je da su ga odveli na neku lokaciju u šumu, da su ga vezivali za drvo i da su ga tukli nekim predmetom kao nekom alatom. Razlog njegovog kidnapovanja je taj što S. ne želi više da radi za njih i da se druži s njima, te bježi od njih. Oko 16,30 sati u kuću i sobu gdje se nalazila sa S. ušao je J. I.. Nakon pola minute i A. H. i Dž. T.. Probudili su i H., a u tom momentu je došla i V.. Svi su se skupili u jednoj sobi i

napravili čaj. Nakon 10 minuta ušao je K. T., sav zadihan kao da je nesto radio. K. je počeo da joj govori da je toplo, da se spremi i da idemo kod njega. Rekao joj je da ne bježi, cici, vrišti, da će je uhvatiti i j... u šumi. Rekla mu je da moram u wc, pa je to iskoristila uspjela pobjeći do neke komšinice i pozvala policiju. Prilikom izlaska vidjela je napolju da se nalazi A. vozilo crni BMW. U svom iskazu opisala je i događaje iz ranijeg perioda u kojima su radnje nasilja osumnjičeni preduzimali prema S..

Iz iskaza svjedoka S. Dž. proizilazi da je dana 20.02.2023. godine negdje oko 09,00 sati dok je ispred kuće čistio auto u mjestu Gornja Lohinja, zapazio da je u avliju ušlo lice S. J. zvani M. T. i pitao ga ima li kakvu trenerku, pa je istom dao staru radnu trenerku donji dio i rekao mu da ide ispod kuće i da se obuče, tražio mu je i vode. Istakao je da je S. došao je iz pravca naselja Žuže, da je na sebi je imao gornji dio žutu majicu kratkih rukava, a oko pasa je imao zavezanu duksericu a na nogama neke papuče.

Iz iskaza svjedoka H. B. proizilazi da sa svojom nevjenčanom ženom V. B. već oko 5 mjeseci živi u iznajmljenoj kući u naselju M. u Gračanici. Da su prije oko 15 dana S. J. i T. S. su sa malom bebom došli da žive kod njega. Dao im je jednu sobu i tu su bili, zajedno su jeli i pili. Oko jedan sat popodne dok su svi bili u kući došao je njegov poznanik sa curom A. H. a cura je Dž. T.. Svi su zajedno sjedili, tj njih šestero i pili su neku votku. Sjedili su možda 4 do 5 sati, da bi zajedno oko 16,30 sati primijetili da je T. negdje otišla. S. je čuvao dijete a ubrzo je došla policija.

Iz iskaza svjedoka V. B. proizilazi da su je prije oko mjesec dana T. S. i njen suprug S. J. zamolili da stanuju kod nje i njenog muža B. H., jer nemaju gdje da žive, a imaju malu bebu. Dogovorila je sa svojim mužem i iste primila u kuću u ul. B. M. Grad Gračanica, a koju im je iznajmio Z. S. na korištenje. Dana 20.02.2023 godine nalazila se u gradu do oko 13,30 sati, a kada je došla kući u kući je zatekla svog muža H. B., T. S., S. J. kao i njihovu bebu i A. H. i njegovu djevojku Dž. T. kako sjede i mirno razgovaraju. Da bi nakon nekih tri sata T. njoj dodala bebu i rekla da je pričuvna, a da će se ona brzo vratiti da ide da se presvuče. Preuzela je bebu, a kako se T. nije vraćala iz sobe uputila se u sobu gdje je ležao na kauču S. J.. Da bi se ubrzo na vrata pojavila policija koja je od nje tražila da pozove S. J. i da im se preda beba.

Iz iskaza svjedoka - vještak dr Zdenko Cihlarž datog u Kantonalnom tužilaštvu TK datom 23.02.2023. godine proizilazi da je nakon izvršenog uvida u medicinsku dokumentaciju zaključio da su kod oštećenog nastale ozljede u predjelu gornje usne u vidu otoka i oguljotine, odnosno razderno nagnječne rane, zatim povrede u predjelu nadkoljenica i podkoljenica obostrano u vidu trakastih krvnih podliva s tim što se u jednom od navedenih nalaza nalaze i oguljotine na području leđa desnog debelog mesa i potkoljenice te bolnosti pokreta u svim pravcima vrata a što liječnik podvodi pod dijagnozu nategnuća vratne kralježnice. Iz nalaza prijeme ambulante klinike za ortopediju i traumatologiju u Tuzli od 21.02.2023. godine se navode brojni krvni podlivi na desnoj nadkoljenici i to tri veća sa stražnje strane i unutra oko 6x3 cm te jedan veći promjer od 10x3 linearnog oblika potom ekhimoza u predjlu lijevog gliježnja promjera 3x1 cm te ekhimoza u predjelu lijeve podlaktice straga promjera 7x1 cm a koje povrede po svom karakteru pojedinačno i skupno predstavljaju lake tjelesne povrede a koje povrede su nastale na različitim dijelovima tijela glave leđa sjedalnog predjela te obje noge a koje su nastale višestrukim djelovanjem tupo – tvrde mehaničke sile nanešene djelovanjem najmanje jednog ali moguće i više osoba.

Iz Službene zabilješke PS Gračanica o prijemu prijave putem telefona od 20.02.2023.godine proizilazi da je T. S. prijavila osumnjičene vezano za njihove radnje koje su preduzeli u jutarnjim satima, oko 07.00 sati, kao i istog dana u poslijepodnevnom satima.

Iz medicinske dokumentacije na ime S. J. proizilazi da je isti zadobio povrede poblize opisane u činjeničnom opisu Naredbe o provođenju istrage.

Iz Izvještaja o realizaciji naredbi Općinskog suda u Gračanici i priloga dostavljenih uz isti, a kojim naredbama je određeno pretresanje kuće, pomoćnih objekata, čiji korisnici su osumnjičeni, kao i pretresanje osumnjičenih kao osoba, te pretresanje vikendice čiji korisnik je osumnjičeni A. H., kao i predmeta pronađenih prilikom pretresa proizilazi da je kod osumnjičenog A. H. pronađeno i privremeno oduzeto oružje, kod mlđb. J. I. biljna materija koja svojim izgledom asocira na opojnu drogu, drobilica, vatreno oružje i municija za vatreno oružje, metalni tzv. "bokser" i metalne lisice.

Iz Službene zabilješke PU Gračanica, Zapisnika o uviđaju PS Gračanica i Foto-dokumentacije proizilazi da su službenici policije, a nakon što su upoznali osumnjičene H. A. i T. Dž. da je potrebno u policijskoj stanici daju svoj iskaz, na što su isti pristali, iste prevezli do službenih prostorija PU Gračanica, te da je u toku vožnje Dž. T. sjedila na zadnjem sjedištu na kojem je po njenom izlasku pronađena praškasta materija bijele boje upakovana u dva paketića od pvc prozirne folije, da je jedan paketić oštećen i da je iz istog dio praškaste materije rasut.

Iz službene zabilješke PU PS Gračanica od 23.02.2023. godine poroilazi da je protiv osumnjičenog T. K. raspisana operativna potraga broj 91121 od 22.02.2023. godine.

Na osnovu naprijed navedenih dokaza, vijeće ovog suda cijeni da su neosnovani navodi branilaca osumnjičenih da nije ispunjen opći uslov za određivanje mjere pritvora jer ne postoji osnovana sumanja da su osumnjičeni počinili krivično djelo kojem ima se naredbom Kantonalnog tužilaštva TK stavlja na teret.

Vijeće nalazi da je su neosnovani žalbeni navodi odbrane advokata Mirne Alibegović da je u konkretnom slučaju došlo do povrede prava na odbranu povreda pretpostavke nevinosti jer se u cijelom obrazloženju rješenja navodi da postoji osnovana sumnja, a u dijelu koji navodi branilac je obrazlagan način izvršenja krivičnog djela za koje se osnovano sumnja, te iz kojeg razloga nisu određene mjere zabrane umjesto mjere pritvora. Nadalje, neosnovan je navod odbrane da sud nije odlučio o prigovoru za vještačenje, jer iz pobijanog rješenja proizilazi da sud nije prihvatio navode odbrane da u konkretnom slučaju ne postoji osnovana sumnja, a samim tim i navedeni prigovor nije prihvaćen. Nije osnovan navod odbrane da je učinjena povrede odredbe člana 312. stav 1. tačka i) ZKP-a F BiH jer je sačinjen zapisnik o saslušanju vještaka umjesto nalaza i mišljenja, jer iz sadržaja istog zapisnika proizilazi da je Zdenko Cirhlaž saslušan u svojstvu svjedoka u smislu odredbe člana 98. ZKP-a F BIH. Nasuprot navodima odbrane osumnjičenog A. H., ovo vijeće cijeni da je naredba za pretresanje ovog suda broj 27 0 K 053377 23 Kpp, od 21.02.2023.godine je izdata u skladu sa odredbama ZKP-a FBIH, pa iz naprijed navedenih razloga činjenično stanje nije ostalo nepotpuno utvrđeno. Nisu osnovani navodi odbrane da je sud u konkretnom slučaju prilikom donošenja rješenja o određivanju pritvora ograničio se na copy/paste prijedloga tužilaštva, jer to nije tačno, a ukoliko se obrazlažu isti dokazi sasvim je logično da će tekst kojim se navodi sadržaj nekog dokaza, odnosno šta proizilazi iz istog biti isti, jer se radi o analizi istog dokaza.

Vijeće nalazi da su neosnovani navodi odbrane Binamira Šakića, branioca osumnjičenog K. T., u kojima navodi da nisu ispunjeni uslovi za određivanje mjere pritvora na osnovu odredbe člana 146. stav 1. tačka a) ZKP-a F BiH i da sud i tužilaštvo nisu naveli niti jedan dokaz da je za istim raspisna operativna potraga, jer je u prijedlogu za određivanje pritvora navedeno da je za osumnjičenim K. T. raspisana operativna potraga, a u rješenju sudije za prethodni postupka je navedeno, da je na osnovu uvida u službenu zabilješku PU PS Gračanica od 23.02.2023. godine utvrđeno da je protiv osumnjičenog T. K. raspisana operativna potraga broj 91121 od 22.02.2023. godine. Ovo vijeće je izvršilo uvid u navedenu službenu zabilješku te utvrdilo da budući da osumnjičeni K. T. skriva i nije dostupan službenicima PU Gračanica.

Vijeće nije prihvatilo kao osnovane navode odbrane osumnjičene Dž. T. i osumnjičenog M. K., da, kako navode, s obzirom da isti nije učestvovali u učinjenju krivičnog djela, niti su preduzimali šta drugo čime su na odlučujuć način doprinjeli učinjenju krivičnog djela, jer iz iskaza saslušanih svjedoka proizilazi da je osumnjičena Dž. T. bila cijelo vrijeme prisutna zajedno sa drugim osumnjičenim (na više mjesta), kao i osumnjičeni M. K., koji je bio prisutan u autu i na licu mjesta na njivi, i isti nisu preduzeli niti jednu radnju kojom bi spriječili ostale osumnjičene da izvrše radnju za koju se osnovano sumnja, pa su po ocjeni ovog vijeća isti bili svjesni da djeluju zajednički sa ostalim osumnjičenim, pa samim tim i prihvataju posljedice.

Po ocijeni vijeća ovog suda neosnovani su navodi branilaca osumnjičenih koji tvrde da u konkretnom slučaju nisu ispunjeni posebni uvjeti za određivanje pritvora propisani u članu 146. stav 1. tačka c) ZKP F BiH u odnosu na osumnjičene A. H., Dž. T. i M. K., te u odnosu na osumnjičenog K. T. uvjeti za određivanje pritvora propisani u članu 146. stav 1. tačka a) ZKP F BiH .

Naime, odredbama člana 146. stav 1. tačka c) ZKP F BiH propisano je da se pritvor može odrediti ako postoji osnovana sumnja da je određena osoba učinila krivično djelo “ako naročite okolnosti opravdavaju bojazan da će ponoviti krivično djelo ili da će dovršiti pokušano krivično djelo ili da će učiniti krivično djelo kojim prijeti, a za ta krivična djela može se izreći kazna zatvora od tri godine ili teža kazna”. Osumnjičenim se stavlja na teret da su počinili krivično djelo - Protupravno lišenje slobode – iz člana 179. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ F BiH, a sve u vezi sa članom 31 istog Zakona, za koje se može izreći kazna zatvora u trajanju od dvije do osam godina.

Određivanje pritvora po osnovu člana 146. stav 1. tačka c) ZKP F BiH ima za cilj otklanjanje iteracijske opasnosti da osumnjičeni ne ponovi krivično djelo, a za koje se može izreći kazna zatvora od tri godine ili teža kazna.

Naročite okolnosti koje opravdavaju bojazan da će boravkom na slobodi osumnjičeni ponoviti isto krivično djelo ili drugo krivično djelo za koje se može izreći kazna zatvora od tri godine ili teža kazna, i po ocjeni ovog vijeća, kako to pravilno zaključuje i sudija za prethodni postupak ovog suda, proizilaze iz načina i okolnosti izvršenja radnji krivičnog djela koje se osumnjičenim stavljaju na teret, kao i ličnost osumnjičenih A. H. i K. T., s obzirom na činjenicu da se radi o licima koji su do sada osuđivani i to osumnjičeni A. H. za djela koja u sebi sadrže element nasilja, a osumnjičeni K. T. za druga krivična djela, odnosno da se radi o licima sklonim činjenju krivičnih djela, te da bez obzira na činjenicu da osumnjičeni Dž. T. i M. K., nisu do sada osuđivani, s obzirom na način izvršenja ukazuje na specifične karakteristike ličnosti osumnjičenih i njihove evidentne sklonosti konstantnom delikventnom ponašanju koje se uglavnom ogleda u nasilju, prijetnjama prema

drugim licima, ne birajući ni mjesto, ni vrijeme niti način ispoljavanja svoje agresivnosti.

Naime, odredbama člana 146. stav 1. tačka a) ZKP F BiH propisano je da se pritvor može odrediti ako postoji osnovana sumnja da je određena osoba učinila krivično djelo “ ako se krije ili ako postoje druge okolnosti koje ukazuju na opasnost od bjekstva”. Iz do sada prikupljenih dokaza proizilazi da se osumnjičeni K. T. krije, i isti nije prema podacima spisa još uvijek pronađen, pa ovo vijeće prihvata razloge za određivanje pritvora imenovanom osumnjičenom, koje je u svom obrazloženju naveo sudija za prethodni postupak u predmetnom rješenju.

Sud je prilikom određivanja mjere pritvora svakako cijenio i odredbe člana 145. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, koja propisuje da se pritvor može odrediti ili produžiti samo pod uvjetima propisanim u tom zakonu i ako se isti cilj ne može ostvariti drugom mjerom.

Po ocjeni vijeća ovog suda, neosnovani su prijedlozi branilaca osumnjičenih da se umjesto mjere pritvora u konkretnom slučaju odrede mjere zabrane propisanih odredbama člana 140 a i člana 140b ZKP-a, jer se predloženim mjerama zabrane iz člana 140. ZKP F BiH i puštanjem osumnjičenih na slobodu nikako ne bi mogla otkloniti opasnost da osumnjičeni ponove isto ili istovrsno krivično djelo, a za koje se može izreći kazna zatvora od tri godine ili teža kazna. Sud cijeni da se mjerama zabrane ne bi mogla postići svrha koja se može postići mjerom pritvora, imajući pri tome u vidu ličnost osumnjičenih, način izvršenja predmetnog krivičnog djela z akoje se osnovano sumnja i s tim u vezi postojanje iteracijske opasnosti na strani osumnjičenih da bi mogli ponoviti isto krivično djelo boravkom na slobodi.

Iz izloženog jasno slijedi zaključak da je, sudija za prethodni postupak pravilno ocijenio da su, pored općeg uvjeta, u konkretnom slučaju, ispunjeni i posebni uvjeti za određivanje pritvora osumnjičenim, iz razloga sadržanih u članu 146. stav 1. tačka a) i c) ZKP F BiH, tako da su žalbe branilaca osumnjičenih neosnovane, radi čega je na osnovu člana 337. stav 3. ZKP F BiH, u roku određenom u članu 153. stav 9. ZKP F BiH, vijeće donijelo odluku kao izreci rješenja.

Zapisničar
Marina Sinanović

Predsjednik vijeća
Selma Brkić

POUKA O PRAVU NA ŽALBU: Protiv ovog rješenja žalba nije dopuštena (član 334. stav 2. ZKP F BiH).